

28 Οκτωβρίου 2016

Άγιος Δημήτριος Ροστώφ (†28 Οκτωβρίου)

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

[Αλέξανδρος Χριστοδούλου, Θεολόγος](#)

Ο Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ, γιος του αξιωματικού Σάββα Τουπτάλα, γεννήθηκε τον Δεκέμβριο του 1651 μ.Χ. στην κωμόπολη Μακάρωφ, κοντά στο Κίεβο. Το βαπτιστικό του όνομα ήταν Δανιήλ. Ο πατέρας του, ως στρατιωτικός και απουσίαζε συχνά και την μόρφωσή του ανέλαβε κυρίως η μητέρα του, η οποία του μετέδωσε τα σπέρματα των ευαγγελικών αρετών.

Από το 1662 μ.Χ. μέχρι το 1665 μ.Χ. ο Δανιήλ φοίτησε στην Ιερατική Σχολή του Κιέβου όπου χάρις στο σχολάρχη Ιωαννίκιο Γολιατόφσκυ αξιώθηκε να αναπτύξει το χάρισμά του να εξηγεί τις Άγιες Γραφές και για πρώτη φορά εκδηλώθηκαν τα σπάνια χαρίσματά του και οι εξαιρετικές διανοητικές ικανότητές του. Πολύ γρήγορα έμαθε την ελληνική και λατινική γλώσσα και σπούδασε κλασσικές επιστήμες. Σε ηλικία δεκαεπτά ετών, το 1668, εισήλθε στην Ιερά Μονή του Αγίου Κυρίλλου και στις 9 Ιουλίου εκάρη μοναχός με το όνομα Δημήτριος, προς τιμήν του Θεσσαλονικέως Μεγαλομάρτυρος. Διακρίθηκε για την υπακοή, την πραότητα και την ταπείνωση, επί πλέον δε κατόρθωσε να ολοκληρώσει τις σπουδές του και να αρχίσει το συγγραφικό του έργο.

Στις 25 Μαρτίου του 1669 μ.Χ. χειροτονήθηκε διάκονος, από τον μητροπολίτη Κιέβου Ιωσήφ, και στις 23 Μαΐου του 1675 μ.Χ. πρεσβύτερος, από τον αρχιεπίσκοπο Τσερνιγώφ Λάζαρο και το 1677 διορίστηκε Ιεροκήρυκας στην έδρα του. Υπηρέτησε και ηγούμενος σε διάφορες μονές της Ουκρανίας, Λιθουανίας και Λευκορωσίας.

Εξ αιτίας των εισβολών Τατάρων, Λιθουανών και Πολωνών, πολλά εκκλησιαστικά συγγράμματα, όπως οι Βίοι των Αγίων, είχαν καταστραφεί. Ο Αρχιμανδρίτης Βαρλαάμ της Ιεράς Λαύρας των Σπηλαίων του Κιέβου ανέθεσε στον Δανιήλ της συγγραφής των βίων των Αγίων ο οποίος ήταν γνωστός ως συγγραφέας ψυχωφελών έργων. Ο Δανιήλ υπακούοντας αφιερώθηκε για μια εικοσαετία στη σύνταξη του Συναξαριστή. Ζούσε με τους Αγίους, μελετούσε ως την παραμικρή λεπτομέρεια όλα τα σχετικά τεκμήρια. Σε ανταμοιβή της αγάπης του αυτής προς τους Αγίους, ο Θεός του χάριζε συχνά οράματα. Το 1688 μ.Χ. εκτυπώθηκε ο

πρώτος τόμος (Σεπτέμβριος, Οκτώβριος, Νοέμβριος), το 1695 μ.Χ. ο δεύτερος (Δεκέμβριος, Ιανουάριος, Φεβρουάριος) και το 1700 μ.Χ. ο τρίτος (Μάρτιος, Απρίλιος, Μάιος).

Κατά το έτος 1701, σε ηλικία 50 ετών, ο Άγιος Δημήτριος εξελέγη Επίσκοπος της Μητροπόλεως Σιβηρίας και Τομπόλσκ και χειροτονήθηκε στην Μόσχα. Λόγω της εύθραυστης υγείας του και της επιθυμίας του να ολοκληρώσει την συγγραφή των Βίων των Αγίων, στενοχωρήθηκε και αρρώστησε βαριά. Τότε, τον επισκέφθηκε ο Τσάρος Πέτρος Α΄ και του υποσχέθηκε, ότι θα διορισθεί σε πλησιέστερη Επισκοπή. Πράγματι, του ανατέθηκε η Μητρόπολη Ροστώφ και Γιαροσλάβ το 1702, όπου σε όραμα πληροφορήθηκε ότι εκεί θα πεθάνει. Επέλεξε ένα τόπο για τον τάφο του στην Ιερά Μονή Αγίου Ιακώβου. Το 1705 ολοκλήρωσε την σύνταξη του μνημειώδους έργου του Βίοι Αγίων που γνώρισε μεγάλη κυκλοφορία στη Ρωσία, όπως φανερώνουν οι πολλές επανεκδόσεις, και συνέβαλε πολύ στην ρωσική ευλάβεια.

Μόλις έφθασε στην έδρα του, την 1η Μαρτίου του 1702 μ.Χ., άρχισε ένα ευρύ έργο για την πνευματική και υλική ανόρθωση της επαρχίας και του ποιμνίου του. Δυστυχώς όμως οι περισσότεροι οραματισμοί του έμειναν ανεκπλήρωτοι ή ημιτελείς, λόγω ελλείψεως οικονομικών μέσων. Αφιερώθηκε στην μέριμνα για το πνευματικό του ποίμνιο. Αγωνίσθηκε σκληρά για να επανορθώσει τον θρησκευτικό βίο και τα ήθη των συγχρόνων του. Συνέγραψε επίσης πολλά έργα για να επαναφέρει τους σχισματικούς Παλαιοπίστους στους κόλπους της Εκκλησίας, αποδεικνύοντας σ' αυτούς, ότι το πνεύμα και το βαθύτερο νόημα της Παραδόσεως είναι σημαντικότερα από τις εξωτερικές τυπικές λεπτομέρειες. Παρά τις συχνές ασθένειες, ακολουθούσε αυστηρό κανόνα στην ζωή του και ποτέ δεν εγκατέλειψε την αδιάλειπτη προσευχή.

Ο Άγιος Δημήτριος προείδε το θάνατό του τρεις ημέρες νωρίτερα. Αφού με εδαφιαία μετάνοια εζήτησε από τους κληρικούς και τους ψάλτες να τον συγχωρήσουν, περιορίστηκε στο κελλί του προσευχόμενος. Το πρωί της 28ης Οκτωβρίου 1709, βρέθηκε σε στάση γονυκλισίας να έχει παραδώσει το πνεύμα του στον Κύριο. Εκτός από βιβλία και χειρόγραφα, δεν βρέθηκε κανένα άλλο περιουσιακό του στοιχείο. Τούτο μαρτυρεί και η συγκινητική διαθήκη του. Ετάφη στη μονή του αγίου Ιακώβου του Ροστώφ, σε μια γωνιά του Καθολικού που ο ίδιος είχε επιλέξει, στις 25 Νοεμβρίου του 1709 μ.Χ. Τα ιερά Λείψανα του Αγίου βρέθηκαν άφθορα κατά το έτος 1752 και επιτέλεσαν πολλές θεραπείες γι' αυτό και η λαϊκή εκκλησιαστική συνείδηση του έδωσε την προσωνυμία του θαυματουργού.

Στις 29 Απριλίου του 1757 μ.Χ. η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ρωσίας συγκατέλεξε με πράξη της τον αοίδιμο μητροπολίτη Ροστώφ και Γιαροσλάβ

Δημήτριο, στη χορεία των αγίων.

<http://bit.ly/2eD69kj>